
ZPRAVODAJ

Římskokatolické farnosti Brandýs nad Labem

ČÍSLO 11

LISTOPAD 2019

Úvodní slovo P. Josefa Hurta

Listopad je tradičně spojen s návštěvami hrobů, vzpomínkami a modlitbami za naše zemřelé. Nedávno jsme se rozloučili se zpěvákem Karlem Gottem a herečkou Chramostovou. Dva různé příběhy, dvě důstojná loučení. Způsob loučení s Karlem Gottem vyvolal hodně diskuzí a také asi hodně překvapení. Mě osobně hodně dojal žalm, který četl ošetřující lékař v posledních dnech Karlu Gottovi a na jeho přání jej také přečetl v katedrále během pohřební liturgie.

V listopadu si budeme připomínat 30 let života ve svobodné společnosti. Pro někoho je to příliš dávno, pro pamětníky však ne. K tomuto období se váže řada výstav, pořadů, diskuzí... Diskuto-

vanými pojmy jsou svoboda, demokracie a vůbec přínos života ve svobodné společnosti. Tuze rád bych nabídl anketu o tom, co pro vás znamená svoboda, ale tuším, že je to spíše na osobní rozhovory. Nedávno proběhl seminář České křesťanské akademie o liberálním myšlení v dnešní společnosti. Někdy je to jen nálepka pro člověka kriticky myslícího, někdy spíše nálepka pro anarchistu. Co znamená svoboda pro věřícího křesťana? Bernard Häring napsal knihu o morálce nazvanou Svobodni v Kristu.

Přeji vám i sobě objevování této svobody a setkání s moudrými osobnostmi na této cestě.

Oznámení

Dětská mše

Mše svatá pro děti bude 10.11. od 10.30 v Brandýse (navíc k pravidelné ranní mši v 8.30).

Klub duchovní četby

Klub duchovní četby se sejde v úterý 5.11. a 19.11. od 19.15 na brandýské faře. Všichni farníci jsou srdečně zváni.

Manželské exercicie

V úterý 12.11. a 26.11. od 19.30 se konají na faře svatoignácké manželské exercicie s modlitbou, meditací a sv. přijímáním.

Rozhovory za kostelem

V sobotu 9.11. v 10 hod. zveme na *Rozhovory za kostelem*, cyklus sobotních setkání dospělých farníků s křesťanskou či hledající mládeží. Tentokrát je povede Zbyněk Ludvík a téma setkání bude „Mezi lidmi křesťanem, mezi křesťany katolíkem, mezi katolíky člověkem“.

Modlitby matek

Zveme maminky z naší farnosti ke společné modlitbě růžence ve čtvrtek 21.10. ve 20 h. na faře.

Spolčo

Spolčo farní mládeže se koná v neděli 3.11. a 17.11. od 17 hod na faře — zváni jsou mladí už od 6. třídy.

Katecheze pro dospělé

Podzimní cyklus katechezí pro dospělé s jáhnem Pečeným pokračuje ve středu 13.11. a 27.11. po mši sv.

Pozvánka na koncert

Naše farnost pořádá spolu se ZUŠ Brandýs **Koncert pro demokracii**, na kterém vystoupí sbory, sólisté a soubory ze ZUŠ. Koncert se koná v brandýském kostele v pátek 15. listopadu od 18 hodin.

Duchovní obnova

Adventní duchovní obnova s P. Kunešem bude v sobotu 7. prosince od 9 hodin.

Liturgický kalendář

Pátek 1. listopadu

Slavnost Všech svatých

Sobota 2. listopadu

Vzpomínka na všechny věrné zemřelé

Pondělí 4. listopadu

Památka sv. Karla Boromejského

Sobota 9. listopadu

Svátek Posvěcení lateránské baziliky

Pondělí 11. listopadu

Památka sv. Martina

Středa 13. listopadu

Památka sv. Anežky České

Čtvrtek 21. listopadu

Památka Zasvěcení Panny Marie v Jeruzalémě

Pátek 22. listopadu

Památka sv. Cecilie

Neděle 24. listopadu

Slavnost Ježíše Krista Krále

Sobota 30. listopadu

Svátek sv. Ondřeje

Na houby s mykologem

Zveme všechny farníky, kteří mají rádi houby a houbaření, v neděli 10. listopadu do nedalekých Košátek, kde se uskuteční společná vycházka do místních lesů. S naším farníkem, mykologem Janem Holcem, si rozšíříte vaše vědomosti a poznáte nové druhy hub. Sraz ve 13 hodin u kapličky sv. Jana Nepomuc-

kého v centru obce. Doprava individuálně, autem či vlakem. Po procházce lesem jste zváni na táborák na naší zahradě v Košátkách, kde si můžete opéct přinesené buřty. Pro bližší informace volejte na telefon 728 670 233.

Těší se na Vás Z. Ludvík a J. Holec.

Misijní růže

Společenství Živého růžence naší farnosti se zapojilo do aktivit Papežského misijního díla a stalo se členem jeho Misijní růže. Vyplývá nám z toho jedna povinnost: k běžnému úmyslu, na který se naše farní společenství modlí, přidáme ještě úmysl: za misie.

Za všechny živé a zemřelé členy a dobrodince Papežských misijních děl je denně v 17 hodin sloužena ve vatikánské

bazilice sv. Petra mše svatá a též se za všechny členy modlí lidé v misijních oblastech. Pokud by někdo z Vás chtěl věnovat na misie finanční dar, může do specifického symbolu uvést naše členské číslo 3323. Podrobnější informace o darovacím účtu a vůbec o aktivitách Papežských misijních děl najdete na www.missio.cz.

Eva Jechová

Farní webové stránky v novém kabátě

Jak si jistě ti z Vás, kteří více kamarádíte s internetem, všimli, s příchodem nového školního roku mají farní webové stránky www.farnost-brandys.cz nový vzhled i uspořádání. Záměrem bylo zjednodušit a zpřehlednit web tak, aby co nejlépe sloužil jako zdroj aktuálních informací o dění ve farnosti zejména nám, farníkům. Všechny informace nově najdete přímo na úvodní stránce – jsou zde nedělní oznámení i přehled akcí v daném měsíci, vše navíc také přehledně uspořádané ve sdíleném (google) kalendáři. Nechybí upoutávka na aktuální číslo farního zpravodaje s odkazem ke stažení i náhled facebookové stránky farnosti.

I ostatní typy návštěvníků ovšem naleznou na webu vše potřebné – například ten,

kdo právě potřebuje služby kněze, ale do kostela příliš nechodí, jistě ocení rychlý kontakt v hlavičce webu. A návštěvníkům z jiných farností zase přijde vhod přehled pravidelných bohoslužeb ve farnosti a okolí i krátké představení překrásných kostelů, které se v naší farnosti nacházejí.

Vždy je ovšem co zlepšovat, a tak oceníme konstruktivní zpětnou vazbu, náměty a připomínky či jakoukoliv formu pomoci. Zejména bychom chtěli poprosit ty z Vás, kdo rádi fotíte, o pěkné fotky kostelů i ze života farnosti, které můžeme na webu využít. Protože hezký, živý a aktuální web je nejen zdrojem informací, ale pro celou naši farnost bezpochyby také dobrou vizitkou.

Kateřina Herynková

Zážitky ze svatováclavské pouti

Podělím se s vámi o zážitky z letošní svatováclavské pouti ve Staré Boleslavi, která podtrhuje Den státnosti. Až na počáteční déšť proběhla důstojně, účast jako vždy, jen chyběli politici z nejvyšších pater, včetně pravidelného návštěvníka Václava Klause (ale byla tam jeho žena Lívie) a také ministrů či současného pana prezidenta. Oficiální duchovní část proběhla, a po ní pokračovala standardní pouť plná stánků a atrakcí, na pódiu se střídala vystoupení a lidé se bavili. Já jsem se tam vrátil na pozvání kamaráda až večer, když už se stmívalo. Dozvěděl jsem se, že místní občané zde každoročně pořádají neoficiální, spontánní, ale o to víc oblíbenou akci: Noční svatováclavský průvod s pochodněmi. Neuměl jsem si to představit.

Přišel jsem na místo shromáždění. Celému podniku „velí“ dvě schopné a zkušené ženy. Okamžitě jsem byl oblečen do jednoduchého kostýmu jakéhosi zbrojnoše – praporečníka. Kromě malého praporu jsem obdržel i slušnou pochodeň a šli jsme se řadit. Tedy řeknu vám... nebo raději napíšu..., že když ze dvora na ulici vyjel kníže Václav v plné zbroji na nádherném koni a s ním jeho nejbližší doprovod také na koních, zatajil se mi dech. Na **žádné** akci jsem neviděl tak dokonalého a troufnu si říci, krásného sv. Václava, jako tady! Úplně jsem mu to uvěřil. Šla z něho zvláštní důstojnost a síla, skvěle ovládal svého koně a celá jeho družina ho opravdu respektovala. Nevím, kdo ho představoval, ale klobouk dolů! Do té chvíle jsem průvod bral jako lehkou recesi a možnost zaku-

sit něco neobvyklého, zahrát si trochu na historii. Jenže mě to začalo pohlcovat a místo hry jsem se tak trochu začal stávat součástí této historie.

Vedle mě a mého kamaráda Honzy, který mě sem pozval, a za to mu také děkuji, stála na shromáždění trochu rozdivočelá skupinka mnichů – „Františkánů“. Co se jim nedalo upřít, bylo věrné oblečení, roztrhané hadry, krásné jednoduché dřevěné kříže kolem krku, dlouhé vlasy a vousy. Nejvěrnější však bylo jejich obutí – v té zimě byli všichni bosí! Bohužel o víře v Boha toho mnoho nevěděli, trochu pletli páte přes deváté, smáli se, když začalo mrholit, že Pán Bůh na nás z nebe čůrá, sem tam zahalekali nějaké *Kyriéé lenejson* nebo jiné zkomoleniny... Zpočátku jsme to s Honzou nekomentovali, ale pak jsme si říkali, že tato rozverná parta, která často ze záhradní vytahovala kovové placky a posilňovala se na cestu, vlastně není tak zlá a neposmívají se víře a církvi. Spíš chtěli jít za mnichy, ale netuší, jak to správně uchopit, neví, jak se mnich má chovat.

Zpočátku jsme si jich jen kradmo všimali, pak jsme s nimi i prohodili pár slov a najednou jeden mnich povídá: „Měli bysme pak cestou zazpívat třeba Ktož sú Boží bojovníci, znáte to někdo?“ To už jsme nevydrželi a říkáme: „Chlapi, tohle se zpívalo o 400 let později, my známe něco jiného!“ „A co?“, oni na to. A tak jsem se osmělil a zanotoval: *Hospodine, pomiluj ny, Jezu Kriste, pomiluj ny, Spasiteli všeho mira, spasiž ny i uslyšiž...* „Je to krásný chorál zhruba z těch dob a ve staročestíně a je strašně jednoduchý!“, do-

plňuji. Mniši zpozorněli a nelžu vám, začali prosit, že se to chtějí naučit. Za pět minut to uměli! Domluvili jsme, kdy, kde, co a jak a zapálili jsme pochodně (bylo nás v průvodu asi 60!). Byli jsme poučeni, abychom putující mezi davy špalírem návštěvníků, provolávali slávu knížeti Václavovi a vybízeli davy, ať mu vzdají čest, a mohli jsme vyrazit.

Průvod šel od mostu kolem kostela, kde byl sv. Václav podle legendy zavražděn. A najednou se na povel jednotně ozvaly naše hluboké mužské hlasy a zazněl staročeský chorál! Pochodně hořely, kopyta koní tloukla o dlažbu, ostatní účastníci i davy přítomných volali „Sláva a čest našemu knížeti Václavovi, ať žije kníže Václav!“ A do toho ten staroslavý chorál, lidi fotili, mávali, mělo to úžasnou atmosféru. Když průvod došel na náměstí, zastavil se u pódia a kníže Václav pronesl z koně vážným a důstojným hlasem řeč o tom, že zdraví své poddané, je rád, že díky jejich píli a obětem země vzkvétá, a sliboval, že pro blaho národa chce mnohé vykonati ku spokojenosti a blahu lidu i pro větší čest a slávu Boží.

Pak pokračoval průvod až do místa atrakcí – do části zvané Houšťka. Překva-

pilo mě, že se průvod neplánovaně rozdělil. Část z nás šla mezi stánkaři, a přestože měli jiné starosti a nějaké duchovno či pouť v křesťanském slova smyslu jim nic neříkala, někteří účastníci je doslova strhli a i oni pak provolávali slávu knížeti Václavovi a jeho družině, i když ho neviděli, protože koně jeli jinudy.

A tak jsem si říkal, že to snad mělo smysl tam být a že to nebylo nic trapného, jak jsem možná trochu očekával. Nejvíce mě překvapila po návratu a převlékání hlavní organizátorka. Prý jsme přinesli nový prvek do průvodu a byli jsme posilou. Příští rok máme vzít rodiny, kamarády a přijet zase, budeme vítáni (to platí i pro vás, milí čtenáři!). A při loučení mě požádala o slova a noty chorálu, že prý se ho během roku budou učit, aby ho mohla pak zpívat co největší část průvodu!

Tak se vlastně stal malý zázrak, kdy určitá recese převážně nevěřících lidí, kteří si prostě chtěli trochu ozvláštňit večer, byla obohacena novým, duchovním prvkem.

A tak vás příště zvu a chtěl jsem se o tento zážitek s vámi podělit.

Petr Melichar

O dvou církvích

Inkvizice. Křížové výpravy. Náboženské války. Násilná rekatolizace. Majetek získaný vykořisťováním pracujícího lidu. Řada lidí těmito slovy vysvětluje, proč nevěří v Boha, proč nesnášejí katolickou církev, proč nechťejí v žádné církvi být. Co však říkáme my, kteří jsme ochotni se ke katolické církvi veřejně hlásit, ale přitom nemůžeme popřít, že mnohé z těchto vý-

čitek mají v sobě pravdivé jádro? Není nám z toho těžko? Můžeme je prohlásit za historické události, za které neneseme žádnou zodpovědnost, protože se staly dávno. Ale dnešní církev má také své problémy. Třeba sexuální skandály kněží, snaha o navrácení zabaveného majetku spojená s neschopností se o něj zodpovědně starat, manažerská selhání, spory

mezi těmi, kdo by rádi vrátili církev do předosvícenských dob a těmi, kdo jsou přesvědčeni, že jen důkladně sekularizovaná církev může oslovit dnešní sekularizovanou společnost... Má tak vypadat církev založená apoštoly a vedená Duchem Svatým?

Možnou odpovědí na tyto pochybnosti je připustit, že uvnitř církve se skrývají dvě její odnože. Jedna z nich je církev lidské a pozemské podstaty. V ní působí lidé toužící promítnout do církve své ambice, touhu po moci a majetku, funkcích a prebendách, svou pýchu a pokrytectví. Tato církev je plná lidských hříchů a Duch Svátý v ní nevané. Je to církev farizejská, která hlásá slovo Boží, ale nejedná podle něj. A s ní je spjatá ta druhá odnož, méně viditelná Církev Boží, ta skutečná věčná církev, Nevěsta Kristova, předobraz nebeského Jeruzaléma, působiště Ducha Svátého. Její ovečky jsou pokorné, plné lásky, nechvástají se před lidmi ani před Bohem, žijí v tichosti a slouží Bohu i lidem. Ty dvě církve jsou navzájem propleteny, hranice mezi nimi nejsou hmatatelné, protože vedou skrze srdce každého z nás. Vzpomeňte na Augustinovo Město Boží žijící uvnitř světa v duchu a pravdě, vztahující se k věčným duchovním hod-

notám – a vedle něho město karnální, ve hmotě zakotvené, zaměřené na pomíjející pozemská potěšení.

Církev Boží nepotřebuje ekumenismus, protože se nikdy nerozdělila. Spojuje upřímné učedníky Kristovy bez ohledu na to, kam se na zemi zařazují. Netýkají se jí spory vyvolávané v lidské církvi. Nepřátelé církve o Církvi Boží nevědí. Všechny jejich útoky směřují na lidskou církev. Tu se snaží ovládnout, zničit, ožebračit, ztrapnit. Není jim to nic platné. Čím více oslabují lidskou církev, tím více totiž roste a sílí Církev Boží.

Lidská církev pořádá pompézní akce a tiskové konference, její představitelé si udělují navzájem medaile a pocty a vystavují se ve sdělovacích prostředcích klasických i elektronických, aby se vychloubali před lidmi. Církev Boží je solí země a kvasem v těstě, maličkým semínkem, které skoro každý přehlédne, ale z něhož časem vyrosté ohromný keř, na němž hnízdí ptáci a zpívají ke slávě Boží.

Jestliže však odmítáme církev jako takovou, odmítáme tím nejen hříšnou církev lidskou, ale také Církev Boží. Obě dvě jsou totiž spjaté a hranice mezi nimi není hmatatelná. *Michal Kulich*

Katarina Holcová: Po škole u svojich detí

Začal Jubilejný rok 2000. Na slávnosť jeho zahájenia sme sa pozerali v televízii. Svätý otec. Zdanlivo slabý, zohnutý vekom. Vo svete mladých, krásnych a silných sprítomňoval absurditu Kráľa uloženého v jasliach v chlieve a zavinutého do plienok. Telesne slabý a zohnutý vekom otváral bránu Jubilej-

ného roku, bránu do Božej náruče. Výnimočná chvíľa. V slabosti jeho telesnej schránky sa o to výraznejšie dala vidieť Božia veľkosť.

Chcela som vedieť, kam by som mala doputovať v jubilejnom roku, aby som na jeho konci mohla tiež prejsť touto bránou. Prezerala som si zoznamy k tomu

určených chrámov a vymýšľala itinerár cesty obmedzený očakávaním ďalšieho potomka. Dávala som si záväzky na každý deň prípravy. Uspokojene som si prezrela, čo som dokázala naplánovať. Teraz už len zostávalo každý deň si odškrtnúť splnenie úlohy a nakoniec slávnostne obležaná s hrdo vztýčenou hlavou prejsť slávnostne vyzdobenou bránou.

Plány prestali fungovať za niekoľko dní. Pôsobivosť výnimočnej chvíle vprchávala. Musela som nakúpiť, uvariť, hrať sa s deťmi, dokončiť úlohu v práci a ešte by som sa mala aj vyspať... Čo moje dokonalé plány? Hľadala som viníka ich neplnenia. Obžalovala som seba, druhých aj súhru náhod.

Až raz večer som zistila, že tá hľadaná brána je vo mne. Úplne iná ako som ju čakala. Bola schovaná v kúte, zarastená pavučinami a škrípali jej pánty, pretože nebola príliš používaná. Keď budem chcieť do nej vojsť, budem musieť skloniť hlavu, obliecť sa do pracovného a odsunúť plno lákavých vecí, ktoré som si poukladala do cesty. Trebárs aj vysnené chvíle nerušenej modlitby, po ktorých vstanem plná pokoja a radosti. Zistila som, že priamo na ceste k bráne sú kopy špinavej bielizne, roztrhané ponožky, plačúce deti, človek, ktorého som sa snažila obchádzať. Zachmúrene som sa na to pozerala a premýšľala, že ak sa budem chcieť k tej bráne dostať, bude pre mnohých vyzeráť moje snaženie absurdne. Nebudem sa hodiť do žiadnej televíznej reklamy na dokonalú matku.

Vtedy som si spomenula zase na tú vianočnú chvíľu. Zohnutý vekom, nehodiaci sa do žiadnej reklamy na úspech vo svete uctievaním silných a mladých otváral Svätý otec pre nás všetkých bránu

do Božej náruče.

Dusno sa dalo krájať. Ani po jednom pôrode som nemohla zaspať. V tom dusne to už nešlo vôbec. Pozerala som sa na hviezdnatú oblohu a vedela som, že v pôrodnici nechcem byť posledný krát.

Nakreslite si dva body a spojte ich. Dá sa to urobiť jedinou čiarou. To je vzťah muža a ženy. Keby sa neukotvil u Boha poletoval by priestorom úplne stratený.

Pridajte ďalší bod. Prvé dieťa. Tri body pospájané tromi čiarami. Muž a žena. Otec a dieťa. Mama a dieťa. Tri krát iný láskavý vzťah.

A ďalší bod. Dve deti, štyri body pospájané šiestimi čiarami. Rodina s dvoma deťmi a šesť láskyplných vzťahov.

Môžeme pokračovať: Tri deti a rodičia, to je päť bodov. Medzi nimi môže byť 11 čiar. Jedenásťkrát sa stretne iná dvojica a usmeje sa na seba. Jedenásť čiar upevňuje rodinnú sieť.

Všimli ste si? Pribudne jedna bodka, jeden nový človečik a koľko novej lásky prinesie. Ako sa upevní pavučina rodiny. Čím je rodina početnejšia, tým s jednou novou bodkou pribudne viac lásky.

Namietate: Koľko síl, času, peňazí tá jedna bodka stojí. A zvlášť v dnešnej dobe.

Ale mne to nedalo a skúšala som ďalej: štyri deti s rodičmi, to je šesť bodov a tých čiar! Skoro som to nevedela spočítať: 24. Pevná sieť, 24-krát upevnená. Zaujímavé. Skúste si to.

Anjel Pána zvestoval Panne Márii. A ona počala z Ducha Svätého.

Čo asi robila panna menom Mária, keď k nej prišiel anjel? Išla pre múku, aby zamiesila na chlieb? Dvíhala nádoby, aby

si doniesla vodu? Mlela múku? Vtom sa dozvedela správu, ktorá zmení celý jej život, zruší všetky plány. Predstavujem si ten okamžik. Vidím tú vykročenú nohu mladého dievčaťa, ktorá dokázala úplne samozrejme nedokončiť krok za naplánovaným cieľom.

Moje prvé dieťa. Prišlo nečakane. Šla som svojim smerom za svojimi plánmi. A zrazu som musela zastať. Prekvapenie z novej cesty sa miešalo s obavami. V hlave sa naháňali otázky: Aké to bude? Zvládnem to? Dokážem nerobiť chyby? Predstavovala som si samozrejmosť, s akou Panna Mária prijímala svoje poslanie. Prečo bolo vo mne toľko pochybností?

Hľa, služobnica Pána. Nech sa mi stane podľa tvojho slova.

Panna menom Mária prijala svoje poslanie. Jej srdce bolo dokonale pripravené na túto chvíľu, aby mohlo súhlasiť, aby vedelo dôverovať bez najmenších pochybností.

Druhé dieťa. Keď som ho nosila pod srdcom, vnímala som to ako povinnosť

priniesť na svet ďalšieho človeka, súrodca pre nášho jedináčika. Keď sa narodilo, rozhorel sa zrazu vo mne naplno plamienok materskej lásky, ktorý doteraz pohasínal v obavách o dokonalosť svojho materstva, v úzkostlivom sledovaní chýb. Až teraz som začala chápať obmedzenosť mojej dôvery v Pána a skúšala som povedať: Nech sa mi stane podľa tvojho slova.

A slovo sa telom stalo. A prebývalo medzi nami.

Mária ako nikto z ľudí musela chápať, čo Boh dal každému jednému z nás osobne v svojom Synovi. Mlčala, nosila to v srdci. Bola tou najobyčajnejšou i najneobyčajnejšou mamou zároveň.

Tretie dieťa. Tichá radosť. Pribudlo k nám nebadane, ako keby bolo medzi nami odjakživa. Doplnilo niečo, čo našim srdciam chýbalo, čo medzi nami malo byť. Zrazu netreba veľa slov. Stačí sa pozrieť na hlávky v troch postieľkach a cítiť svoju maličkosť a zároveň veľkosť daru, ktorý som dostala.

Pokračování příště...

Pravidelný pořad bohoslužeb

Brandýs n. L., kostel Obrácení sv. Pavla
Lázně Toušeň, kostel sv. Floriána
Svémyslce, kostel sv. Prokopa
Zápy, kostel sv. Jakuba
Mratín, kostel sv. Michala
Sluhy, kostel sv. Vojtěcha

Út, St 18.00, Čt 9.00, Pá 18.00, **Ne 8.30**
Ne 10.30
Ne 14.30
1. sobota v měsíci 16.15
mše nejsou
3. sobota v měsíci 16.15

Bohoslužby v okolních farnostech

St. Boleslav, sv. Václava
Čelákovice, Nanebevzetí P. Marie
Mochov, sv. Bartoloměje
Nehvizdy, sv. Václava
Chvaly, sv. Ludmily

Po, St, So 9.00, Út, Pá 18.00, **Ne 9.00, 18.00**
St, Pá 17:30, **Ne 9.30**
Ne 8.00
Ne 11.00
Čt, Pá 18.30, So 8.30, 18:30, **Ne 8.30**